

LEVENT

Büyük İşler
Ustası

Mustafa Oraka

LEVENT

BÜYÜK İŞLER USTASI

Yazan: Mustafa Orakçı

Resimleyen: Derya Işık Özbay

GİZLİ İŞLER PEŞİNDEYİM!

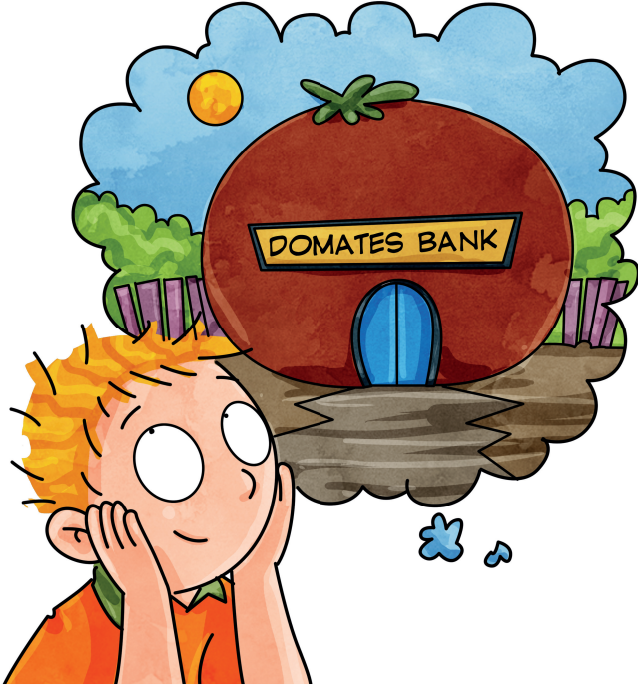
Bu dönem bizim okula yeni bir öğretmen geldi. Herkes çok iyi olduğunu söylüyor. Ben de tanışmak istedim. Bahçede görünce hemen yanına gittim. “Merhaba öğretmenim, ben Levent.” dedim. “Biliyorum Levent... Ben de **Mustafa Orakçı.**” dedi. Beni tanınmasına şaşırdım ama bir şey demedim. Biraz muhabbet ettik. Memleketinin Çanakkale Çan olduğunu söyledi. Önce Mustafa Öğretmen’i kekeme sandım ama meğerse Çan, Çanakkale’nin ilçesiymiş.

Neyse o teneffüs çok şey konuştuk. 1979 yılında doğduğunu, daha önce Sakarya ve Urfa’da öğretmenlik yaptığını anlattı. Ayrıca çocuklar için yazdığı kitaplar da varmış. Bu çok ilgimi çekti. “Şimdi ne yazıyorsunuz?” diye sordum. Etrafına baktı. Yakınlarda kimsenin olmadığından emin olunca kulağıma fısıldadı: “**Gizli bir proje üzerinde çalışıyorum. Bir çocuğun kardeşi ve arkadaşlarıyla yaşadığı maceraları yazıyorum.**” Sonra da sessizce yanımdan uzaklaştı.

İçime bir kurt düştü. Acaba yazdığı kişi ben miydim? Ne de olsa yaramaz bir kardeşim ve bir sürü komik arkadaşım var. Hayatım tam kitaplık hatta filmlik...

Bunu öğrenmenin bir tek yolu vardı. Teneffüslerde Mustafa Öğretmen’i gizlice takip ettim. Bir ara elini cebinden çıkarırken bir şey düşürdü. Bir kartvizitti bu. Üstünde **Derya Işık Özbay** yazıyordu. Eve gidince bu ismi internetten araştırdım. İlginç bilgiler edindim. Derya Işık Bey, şu an çeşitli dergilerde çizgi roman ve karikatür çiziyormuş. Ayrıca kitap çizimleri de varmış! Nasıl çiziyor merak ettim açıkçası.

Mustafa Öğretmen’i en son bizim Mert’le konuşurken gördüm. Artık hiç şüphem kalmadı. Kesin bizi yazıyor! Umarım her şeyi yazmaz. Yoksa nasıl çıkarım insan içine?

İÇİNDEKİLER

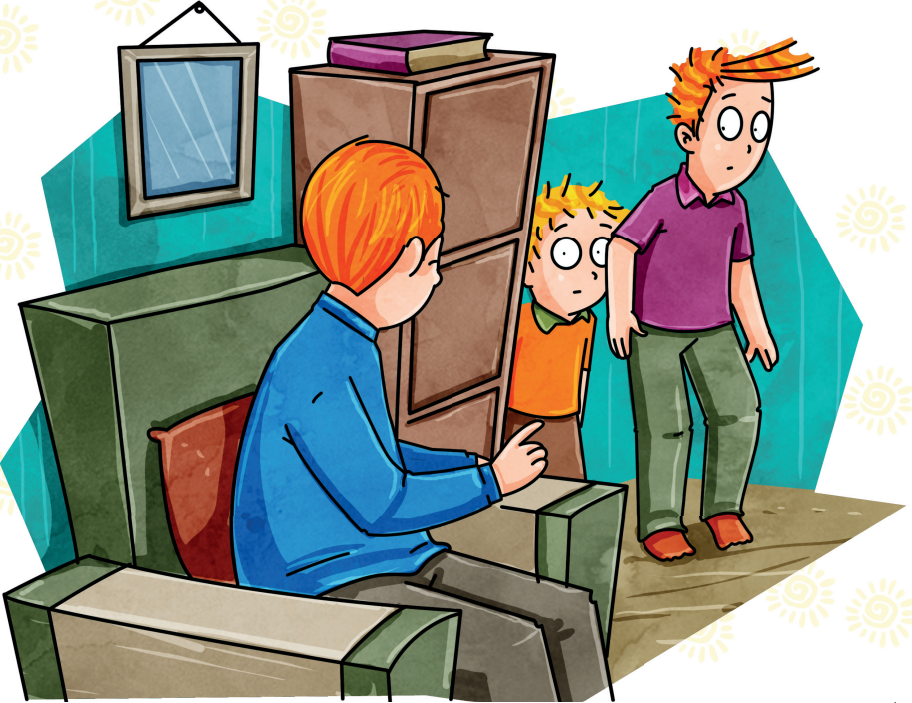
KUMBARA.....	5
SOYGUN VAR!.....	16
KIRMIZI AYAKKABILAR.....	29
DOMATES, KABAK, KAYISI.....	53
DOMATES SALDIRISI.....	80
SONRA NELER OLDU?.....	84
SÖZLÜK.....	93

KUMBARA

Yaz tatilini şöyle dilediğim gibi geçireyim, istediğim her şeyi alayım hatta arkadaşlarıma bile ısmarlayayım diyorsanız bir anda kendinizi parasız bulabilirsiniz. Para çok çabuk biten bir şey gerçekten... Biz de aynen bu şekilde har vurup harman savururken paramız suyunu çekmeye başladı.

Bir gün babam bizi yanına çağırdı. Tedirgin olmuştuk. Ne diyecekti acaba?

- Ağabey içimde çok kötü bir his var. Hakkını helal et.

– Helal olsun kardeşim ama bu kadar endişe etmene gerek yok. Babam bize kızmaz. Yanlış yaptığımız bir şey varsa uyaracaktır sadece. Merak etme sen, dedim ama bende de tedirginlik vardı.

Yanına gittiğimizde babam hiç beklemediğimiz bir şey yaptı.

– Alın çocuklar bunlar sizin, diyerek bize birer tane hediye verdi.

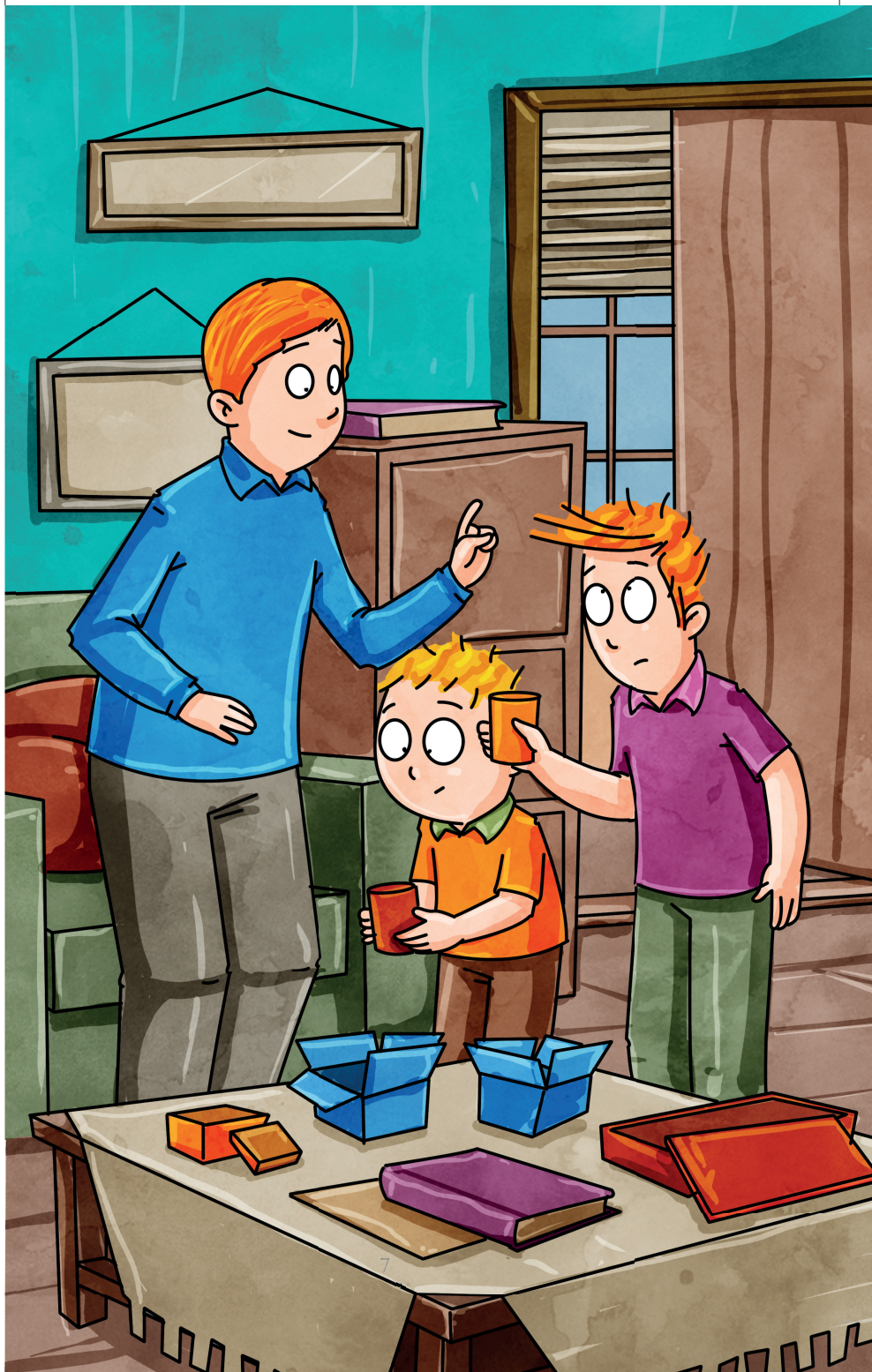
Şaşırılmış ama sevinmiştik. Babama sarılıp teşekkür ettik. Sonra da hediyelerimizi açtık.

Babam ikimize de kumbara almıştı. Hediyein iyisi kötüsü olmazdı. Tabii, akıllı telefonu daha çok tercih edebilirdim ama neyse...

Mert hediyein ne olduğunu anlamaya çalışıyordu.

– Bu delikli kutu ne işe yarıyor?

– Kumbara bu Mert. Harçlığından kalanları bu kutuya atıyorsun. Gerçi bizim harçlığımız bize yetmiyor ki kalsın. Neyse, paramız olunca kullanırız.

Tam odalarımıza gitmek üzereyken babam bizi durdurdu:

- Çocuklar bundan sonra verdiğimiz harçlığın yarısını o kumbaraya atacaktınız.

Bu son cümle beni yıktı.

- Ama baba, harçlığımızla biz zor geçiniyoruz zaten. Günde iki dondurma bile yiyemiyoruz.

Babam kararını değiştirmede:

- İki tane dondurma fazla değil mi zaten? Bir tane yiyin ya

da hiç yemeyin. Sizin kararınız. Ama harçlığın yarısı o kumbaraya girecek.

Yapacak bir şey yoktu. Babam para biriktirmemizi istiyordu. Parayı her hafta ondan aldığımız için ve babamız olduğu için dediğini yapmaya mecburduk.

Canım çok sıkılmıştı ancak bu durum bize yeni bir maceranın kapısını araladı. **Her işte varmış bir hayır!**

Kumbaralarımız eşit büyüklükte olduğu hâlde ve Mert'ten daha çok harçlık almama rağmen kardeşimin kumbarası çok daha kısa zamanda doldu. Bu işe evdekiler pek anlam veremedi ama ben kumbarayı nasıl doldurduğunu biliyorum. **Eve ne zaman birisi gelse kumbarasını getiriyor, misafirlere gösteriyordu. Onlar da ayıp olmasın diye Mert'in kumbarasına para atıyorlardı.** Ben ne yazık ki artık büyüdüğüm için böyle şeyler yapamıyorum. Büyük olmak gerçekten çok zor!

Misafirlerden para topladığı yetmezmiş gibi bir de geçtiğimiz günlerde Mert'in doğum günüydü. Arkadaşları, akrabalar, herkes bizim evdeydi. Uyanık Mert de para toplamayı ihmal etmedi. Hediye getirenlerden bile!

Benim şansıma doğum günüm hep ara tatile denk geliyor. Soğuktan, kardan kimse bize gelmiyor bile.

Mert, anneme kumbarasını gösterdi: